Výchozí a statické metody rozhraní

```
<link rel="stylesheet"  href="http://cdnjs.cloudflare.com/ajax/libs/font-
awesome/3.1.0/css/font-awesome.min.css">
```

Výchozí a statické metody rozhraní

- Jde o možnosti, jak **do rozhraní přímo implementovat funkčnost**, nenechávat to až na třídy.
- Popírá základní princip, že *v rozhraní funkční kód metod není*.
  - ⇒ má omezené použití a nemělo by se zneužívat
- Existují dva základní typy metod:
  - statické — `static`
  - výchozí — `default`

Statické metody

- Rozhraní může obsahovat *statické metody*.
- Statické metody smějí pracovat jen s dalšími statickými metodami a proměnnými.
- Nesmějí pracovat s metodami a atributy objektu.

```
interface A {
  void methodToImplement();
  static void someStaticMethod() {
    /* code inside */
  }
}
...
A.someStaticMethod();
```

Výchozí metody — motivace

- Nechť existuje rozhraní, které implementuje 10 tříd.
- Do rozhraní chceme přidat novou metodu.
- Metoda musí být (bohužel) implementována ve všech rozhraních!
- Co kdyby rozhraní poskytovalo i svou **výchozí implementaci**, kterou by třídy nemuseli implementovat?
- výchozí = `default`

Oracle The Java Tutorial: Default Methods

Výchozí metody — příklad

Výchozí metodu můžeme samozřejmě ve třídách překrýt.

```
interface Addressable {

  String getStreet();

  String getCity();

  default String getFullAddress() {
    return getStreet() +", " + getCity();
  }
}
```

Zdroj: Java SE 8's New Language Features

Výchozí metody — použití

Výchozí metody používáme, když chceme:

- **přidat novou metodu do existujícího rozhraní**
  - všechny třídy implementující rozhraní pak nemusí implementovat novou metodu
- **nahradit abstraktní třídu za rozhraní**
  - abstraktní třída vynucuje dědičnost
  - preferujeme implementaci rozhraní před dědičností tříd

Statické a výchozí metody

Statické metody se mohou v rozhraní využít při psaní výchozích metod:

```
interface A {
  static void someStaticMethod() {
    /* some stuff */
  }
  default void someMethod() {
    // can call static method
    someStaticMethod();
  }
}
```

Rozšiřování rozhraní s výchozí metodou

- Mějme rozhraní `A` obsahující výchozí metodu `defaultMethod()`.
- Definujme-li rozhraní `B` jako rozšíření rozhraní `A`, mohou nastat 3 různé situace:
  1. Jestliže výchozí metodu `defaultMethod()` v rozhraní `B` nezmiňujeme, pak se podědí z `A`.
  2. V rozhraní `B` uvedeme metodu `defaultMethod()`, ale *jen její hlavičku* (ne tělo). Pak ji nepodědíme, stane se **abstraktní** jako u každé obyčejné metody v rozhraní a každá třída implementující rozhraní `B` ji *musí sama implementovat*.
  3. V rozhraní `B` implementujeme metodu znovu, čímž se původní výchozí metoda překryje — jako při dědění mezi třídami.

Více výchozích metod — chybně

Následující kód se **nezkompiluje**:

```
interface A {
   default void someMethod() { /*bla bla*/ }
}
interface B {
   default void someMethod() { /*bla bla*/ }
}
class C implements A, B {
   // compiler does not know which default method should be used
}
```

Více výchozích metod — překryté, OK

Následující kód je zkompiluje:

```
interface A {
   default void someMethod() { /*bla bla*/ }
}
interface B {
   default void someMethod() { /*bla bla*/ }
}
class D implements A, B {
   @Override
   public void someMethod() {
   // now we can define the behaviour
   A.super.someMethod();
   }
}
```

Jedna metoda výchozí, druhá abstraktní

- Následující kód se opět nezkompiluje.
- Jedno rozhraní default metodu má a druhé ne.

```
interface A { void someMethod(); }
interface B { default void someMethod() { /* whatever */ } }
class E implements A, B {
 // compiler should or should not use default method?
}
```

Repl.it demo k výchozím a statickým metodám rozhraní

- https://repl.it/@tpitner/PB162-Java-Lecture-13-intf-default-and-static